

oner, hvilket har givet næring til overdrevne forestillinger og misundelse i brede kredse.

Langt enklere er det at lade tjenestemænd aftale ordninger med pensionskasser under forsikringsrådets tilsyn, sådan som det i forvejen er tilfældet for store grupper af lønmodtagere. Derved foretages intet som helst indgreb i tjenestemandsbegrebet, der især er karakteriseret ved stillingstrygheden. Enhver påstand om, at venstre hermed angriber eller undergraver tjenestemandssystemet, er derfor grebet ud af luften. Venstre vil på ingen måde hindre, at der på offentlige ansættelsesområder kan aftales pensionsopsparingsordninger, hvorved lønmodtagere afstår fra aktuelt forbrug for at sikre sig i alderdommen. Samfundet har en oplagt interesse i, at så mange som muligt sikrer sig gennem pensionsopsparing og udskydelse af aktuelt forbrug. Det gælder, hvad enten opsparingen foregår individuelt eller kollektivt i pensionskasser.

Det er venstres principielle ønske, at ingen bør kunne tvinges ind i en bestemt pensionsordning ud over folkepensionen. Problemet reduceres dog, såfremt man til enhver tid kan tage den optjente pension ubeskåret med sig ved stillingsskift, jfr. nr. 3.

Der er ikke med dette forslag taget stilling til, hvorvidt tjenestemandssystemet har den rette udbredelse. På visse livsvigtige områder kunne der være behov for at udstrække tjenestemandssystemet, jfr. postvæsenet, hvorimod begrundelsen synes svagere på adskillige eksisterende tjenestemandsområder. Måske kan den igangværende stillingsklassificering skabe klarhed herover.

Til nr. 3

Ikke blot tjenestemandspensionerne (jfr. nr. 2, litra a), men også en række pensionsopsparings-

ordninger i pensionskasser rummer et element af stavnsbånd, idet der påføres udtrædende medlemmer betydelige økonomiske tab.

Forsikringsrådet har ved cirkulæreskrivelse af 10. september 1974 henstillet til de tariffmæssigt opbyggede pensionskasser, at der udarbejdes bonusbestemmelser, der sikrer udtrædende medlemmer rimelig andel af værdien af allerede tilskreven bonus. Men f. eks. Magistrenes Pensionskasse har ikke fulgt forsikringsrådets henstilling, hvilket for nylig har givet anledning til en sag mellem et udtrædende medlem og pensionskassen. I den forbindelse måtte forsikringsrådet erkende sin magtesløshed både med hensyn til bonusgodtgørelse og med hensyn til rentetab ved forsinket udbetaling af udtrædelsesgodtgørelse.

Forslagsstillerne ønsker det klart fastslået og sikret, at både tjenestemænd og andre skal kunne tage optjent pension ubeskåret med sig ved stillingsskift og udtrædelse. Dels af hensyn til den enkelte. Dels af hensyn til samfundet, der har en oplagt interesse i, at bevægeligheden på arbejdsmarkedet ikke hæmmes unødigt.

Til nr. 4

Mange er i dag afskåret fra med skattemæssig fordel – ud over grænsen på 3.000 kr. – at tegne forsikringsselskabernes *kapitalforsikringer* (der sikrer udbetaling af en samlet kapital ved pensionsalder, død eller invaliditet) og de tilsvarende *pensionsopsparingsordninger* i banker eller sparekasser (med ret til investering af indestående beløb i værdipapirer). Der ønskes en fuldstændig ligestilling af befolkningsgrupperne i så henseende. Et eventuelt provenutab kan opvejes gennem en begrænsning af fradragsmuligheden for den enkelte. Det afgørende er ligestillingen.